

Fotografie z Výročnej konferencie, ktorá sa konala v BA 23. - 25 mája

Zhora:

- ♦ zhromaždenie v piatok večer - piesne z Muzikálu Druhá šanca
- ♦ v nedeľu boli do vzťahu na skúšku prijatí 4 bratia zo SR
- ♦ obecnosť počas nedeľného zhromaždenia

Viera, ktorú je vidieť

Jk 2,14 - 26

Keby sme sa opýtali sto Slovákov, či veria, asi by sme ani neboli prekvapení, keby nám väčšina odpovedala áno. Sme považovaní za kresťanskú krajinu a slovo „verím“ používame veľmi často. Ako kresťania sa radi chválime svojou vierou a snažíme sa iným povedať, akú veľkú vieru máme a ako „silno“ veríme. Niekedy, keď v niečo dúfame, alebo si niečo prajeme, túžime po niečom, mali by sme povedať: dúfam, myslím si, prajem si, chcel by som..., tak povieme, že v to veríme a pritom mnohokrát klameme samých seba a iných. Chceme len vyzeráť veľmi duchovne. V Božom Slove sa dočítame, že veľkosť viery nie je až taká dôležitá, i keď Biblia rozpoznáva určité úrovne viery. Oveľa dôležitejšie je mať správny druh viery. Evanjelista Marek napísal v 11. kapitole vo verši 22: Majte vieru Božiu! Aká je to viera? Viera je presvedčenie o veciach, ktoré sa nevidia. Nie je to dúfanie, ani zbožné pranie. Je to stav nášho srdca, ktoré je tak plné Božieho Slova a Božieho Ducha, že celá naša bytosť, náš vnútorný aj vonkajší človek je presvedčený, že to, čo Boh povedal, aj urobí. V Božej viere nie je žiadne „ale“, ani „čo ak“, žiadne „možno“. Pochybnosť tu nemá miesto. Ty a ja sme zodpovední za to, aby sme sa každý deň plnili Božím živým slovom, lebo ono má nadprirodzenú schopnosť dať vieru Božiu. Chceš mať väčšiu vieru? Zvýš dávkovanie. Čoho? No predsa Božieho Slova. Bohu sa viera páči a bez viery sa nemôžeme nášmu Bohu líbiť. Spravodlivý bude žiť vierou. Všetko, čo nie je z viery je hriech. Ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je, že existuje a že tým, ktorí ho snažne hľadajú, je odplatiteľom. Veľa „kresťanov“ sa nemodlí, pretože neverí, že Boh je. Ako to viem? Keby verili, že Boh je, a aký mocný a milujúci On je, tak by sa modlili. Keby „kresťania“ verili, že Boh prikázal požehnaniu v spoločenstve veriacich, tak by nikdy nevynechali ani jedno zhromaždenie. Jakub nám zanechal skúšku správnosti. Je to veľmi jednoduchá skúška toho, či je naša viera skutočná, živá, fungujúca, alebo je mŕtva, čiže nefunkčná. Skúška spočíva v tom, že skontrolujeme naše skutky, či sú v súlade s tým, čo hovorí Božie slovo. Nie naše silné reči, ale naše skutky. Tu sa stáva viera viditeľná. Presvedčenie, ktoré je v našom vnútri, teda skutočná viera nikdy neostane pri slovách. Vždy ide o krok ďalej. Má skutok. V Biblii čítame o jednom chorom, porazenom, ktorý mal štyroch priateľov. Oni chceli pomôcť svojmu priateľovi a pretože sa nemohli dostať k Ježišovi cez množstvo ľudí, ktorí boli okolo neho zhromaždení, rozbili strechu domu a spustili svojho priateľa pred Ježiša. Pán Ježiš v tomto texte hovorí, že videl ich vieru. Rozbúraná strecha je viditeľným dôkazom ich viery. Viera Božia sa nezastaví pred ničím. Ide, až kým nedosiahne cieľ. Nič ju nemôže zastaviť. Už si niekedy skončil v polovici cesty? Prestal si sa modliť pred tým, ako prišla odpoveď? Zvýš dávkovanie! Skutočná viera má dokonalý skutok a nikdy sa nevzdá. Je zjavná a viditeľná. Nehovor, že máš vieru. Maj skutky viery.

Ján Tagaj

Desať predpokladov pre rast zboru

Na túto tému kázal 13. apríla 2008 v bratislavskom zbore ECM brat W. Bolay, riaditeľ stanovnej misie v Nemecku. Pre kázeň použil 6. kapitolu zo Skutkov apoštolských.

Skutky apoštolov uvádzajú:

1,15:	120 učeníkov
2,41+42:	3000 ľudí sa pridalo
4,4:	5000 dosiahol počet mužov, žien a detí
6,1+7:	mimoriadny rast, veľké množstvo kňazov
8,1+4:	pre prenasledovanie cirkvi sa rozprchli
9,31+35:	zakladanie ďalších zborov, všetci sa obracajú k Pánovi
11,21-24:	z pohanov sa stávajú kresťania
13,5+14, 1+21:	zakladanie zborov v Malej Ázii
16,11+17, 4:	zakladanie zborov v Európe
21,20:	tisíce Židov uverili

1. Analýza

Ak má zbor rásť, musí sa najskôr zostaviť jasná analýza. Lekár tiež musí ako prvé stanoviť chorobu pacienta. Pokým chorobu nepozná, nemôže predpísať žiaden liek.

2. Jednomyselnosť

Rastúce zbory sa usilujú vyjasniť si, akým by chceli byť zborom. Pracujú na tom, aby docielili medzi členmi zboru a zodpovednými jednomyselnosť vo vzťahu na smerovanie zboru. Nijaký vnútorný rozdelený dom neobstojí (Mt 12,25).

3. Pozitívne vedenie

Vedúcim rastúceho zboru sa stáva kazateľ. Pamätá na mnohoraké možnosti a nedá sa premôcť ťažkosťami. Je schopný viesť svoj tím spolupracovníkov a motivovať členov zboru, aby sa dosiahli stanovené ciele. Do popredia sa kladie misijná výstavba zboru a nie myšlienky o zaopatrení.

4. Živé bohoslužby

Rastúce zbory predstavujú živé bohoslužby. Pred začiatkom bohoslužby vládne atmosféra plná očakávania. Mnohí pri bohoslužbe prispievajú použitím svojich rôznych darov. Každý „niečo prináša“ do bohoslužby. Bohoslužby vedú k uctievaniu a novému odovzdaniu sa. Sú posilou do týždňa. Ak sa raz nemôže niekto zúčastniť, chýba mu niečo rozhodujúce.

5. Malé bunky

Domáce a modlitebné krúžky pomáhajú jednotlivcom budovať vzájomné vzťahy a navzájom si slúžiť a pomáhať. Rozvíja sa spojenie s Kristom a jeho zborom, povzbudenie k aktívnejšej spolupráci. Malé bunky rastú, pričom nové sa tvoria a tiež sú pripravené samé sa prípadne opäť rozdeliť na nové bunky.

6. Objavovať a používať dary

Každému treba pomáhať objavovať jeho dary a každého povzbudiť, aby ich použil v zbore. V programe školenia je zakotvené, že člen zboru má pomáhať pri spolupráci pri miestnom zbore a preberať vedúce funkcie. Neučia sa iba z počúvania, ale predovšetkým praktickým použitím.

To sa deje v štyroch fázach:

1. Urobím to. (Príklad, model, vzor)
2. Urobím to s tebou. (Názorné vyučovanie)
3. Ty to urobíš, budem pritom. (Povzbudenie a korektúra)
4. Ty to urobíš. (Rada a pomoc pri otázke)

7. Konkrétne modlitba, plná očakávania

Rastúci zbor je modliaci sa zbor. Modlitba pôsobí prebudenie a ozdravenie zboru. Kde modlitba onemie, stráca sa požehnanie. Modlitebné listy, modlitebné zhromaždenia a domáce krúžky, ako aj aktuálne kázne na tému modlitby pomáhajú zboru k živej bohoslužbe. V modlitbe sa môžu uvádzať reálne a predovšetkým celkom konkrétne očakávania od Boha.

8. Evanjelizácia a misia

Členovia zboru používajú svoje denné kontakty na misijný rozhovor. Pozývajú priateľov, susedov, príbuzných atď. Nadväzujú osobné a úzke vzťahy s neveriacimi. Môžu prirodzene a nenútené hovoriť o svojej viere. Rad evanjelizačných podujatí je práve vyvrcholením dlhotrvajúcej evanjelizačno – misijnej predprípravy. Noví ľudia prichádzajú na bohoslužby a tam aj k viere. Evanjelizácia je trvalý stav rastúceho zboru.

9. Sociálne angažovanie

Zbor je pripravený niečo robiť pre iných ľudí prostredníctvom rôznych slúžiacich skupín. Rastúci zbor hovorí: „Objavíme potrebu alebo túžbu a uspokojíme ju. Objavíme bolesť a zmiernime ju“. Prirodzene to neznamena, že sa rozptyľujeme a pokúšame stretnúť každú biedu. Zbor si určí ťažiskové body podľa toho, aké dal Boh dary a prostriedky.

10. Vonkajšie vzťahy

Na prvý pohľad sa možno začudujeme, že sa tu vôbec spomínajú. Bez dobrých vzťahov s ľuďmi mimo zboru je takmer nemožné, alebo podstatne ťažšie budovanie zboru. Pre rast zboru sú dôležité aj funkčné budovy a kostoly, dobre prístupné, pozývajúce.

z nemč. prel. Marta Záleská

ČO TO JE? BOHATÝ SÚC, NÚDZU TRIE!

Toto bola hlavná téma na tohtoročnej Konferencii pre pracovníkov s mládežou (KPM) v apríli v Žiline. Je to, akoby si si včera kúpil električku, ale dnes si ju zabudol doma na stole a v autobuse ňu kontroluje revízor. Chceš niečo reklamovať, ale nevieš nájsť záručný list.

„V Kristovi sme bohatí, ale aj tak často trieme núdzu. V našich životoch sa nám stane, že strácame orientáciu, pozabudneme na to, Komu sme uverili a čo v ňom máme. Keď nevidíme jasne, strácame nádej. Keď sa nám zdá, že On je ďaleko, predsa je tak blízko. Hoci máme všetko v ňom, i tak životnú, duchovnú núdzu trieme.“ Takýmito slovami sa nám prihovril organizačný tím v brožúrke, ktorú dostal každý účastník. Osobne mám veľmi rada takéto konferencie a stretnutia ľudí z celého Slovenska, pretože okrem toho, že tam mládež môže spolu tráviť čas, sa tam stretnú ľudia, ktorí sa stretávajú len na takýchto akciách.

Čo sa týka starostlivosti organizátorov o nás, musím povedať, že dostávajú jednotku. Prečo? To by ste tam museli byť. Pred každým zhromaždením sme sa všetci zapájali do spoločných hier, povzbudzovali sme tími ľudí, ktoré súťažili, hrali sme divadlo. V ňom som si opäť uvedomila, že som Božou princeznou. Aj keď sme tam z Cik Caku boli len dve, bol to dobrý čas najmä na uvedomenie si vlastnej identity, ktorú mám v Kristovi.

Nezabúdajte, s Kým ste posadení v ponebeských oblastiach (Efeským 2, 6).

Maťa Výbošťková

Zrkadlo sebaspoznania

V dňoch 30. 4. – 4. 5. 2008 som sa zúčastnila na 13. duchovno-rekreačnom stretnutí sestier v Račkovej doline. Toto stretnutie sa koná každý rok v rovnakom čase a že tam spolu prežívame vzácné chvíle, o tom svedčí aj jeho návštevnosť. Tento rok sa nás tam zišlo 85 – 90 sestier. Veľkým potešením pre mňa bolo, že z našej cirkvi – ECM nás tam bolo päť (tri sestry z Trnavy, jedna zo Serede a ja z BA). Ďalej boli prítomné sestry z BJB, Ev.cirkvi a.v., Reformovanej cirkvi, CB, z RK, a to zo všetkých kútov Slovenska, dokonca jedna sestra aj z Moravy.

Program celého stretnutia sa niesol v duchu biblického verša 2. Kor. 3,18, téma stretnutia bola: **Zrkadlo sebaspoznania, rozdelená do štyroch uhlov pohľadu:**

1. uhol pohľadu predstavuje to, čo ja o sebe poviem druhým, ale aj to, ako oni vidia mňa = konfrontácia môjho predstavenia sa s pohľadom druhých

2. uhol pohľadu predstavuje to, čo ja sám na sebe nevidím, ale dobre to na mne vidia tí druhí = spätná väzba môjho charakteru

3. uhol pohľadu predstavuje to, čo je súkromné, tajné, ukryté hlboko vo mne – sú to veci, o ktorých viem len ja, nikomu sa s nimi nezverujem = čo skrývam, ako to na mňa vplýva a čo s tým

4. uhol pohľadu predstavuje neznámu časť môjho ja, o ktorej netuším ani ja, ani nikto z ľudí, pozná ju však Boh = Božie vedenie k môjmu novému charakteru.

Vždy doobeda prednášali rôzni pozvaní hostia, ktorým bola dopredu určená téma. Večer sa konali zhromaždenia so svedectvami a diskusiami.

Poobedia, nakoľko je to stretnutie duchovno-rekreačné, boli voľné, takže bol dostatok času na prechádzky v krásnej prírode a vzájomné rozhovory.

Posledný večer sa viac sestier vyjadrilo, že ak Pán Boh dá života a zdravia, určite sa o rok opäť stretneme.

Chcela by som povzbudiť ostatné sestry, aby sa v budúcnosti tiež zúčastnili na tomto stretnutí, je to vzácna príležitosť vzájomného poznávania sa, vymieňania skúseností, ako i povzbudzovania sa na ceste viery v dnešnom uponáhľanom svete.

B.H.

Skryté svedectvo

Dňa 15. 5. 2008 si **Pán odvolal** z tejto časnosti s. **Zuzanu Kontrovú**, členku zboru v Jenkovciach, v nedožitých 83 rokoch života. Na pohrebnej bohoslužbe poslúžili kazatelia Jiří Bassano a Robert Zachar z ECM a Martin Jurčo z CB v Michalovciach.

To je stručné konštatovanie skutočností, za ktorým sa ale skrýva veľké svedectvo. Sestra totiž nebola len „členkou“ zboru. Narodila sa v obci Pavlovce nad Uhom, po svadbe sa presťahovala za manželom do Vysokej nad Uhom. Obaja boli členmi Reformovanej cirkvi, ale už v roku 1951 brat Kontra prežil obrátenie na biblickom kurze v Gottwaldove /dnešný Zlín v ČR/. Po návrate domov nadviazal kontakt s ECM v Jenkovciach, do ktorej prestúpil v r. 1954, jeho manželka v r.1956. Odvtedy sa začala éra kazateľskej stanice Vysoká nad Uhom. Pre jej činnosť získal povolenie úradov brat farár Josef Polák, ktorý farnosť Jenkovce administroval z Bratislavy.

Na pravidelné biblické hodiny sa každý týždeň schádzali ľudia z blízkeho okolia aj z rôznych cirkví, aby sa podelili so svojimi svedectvami. Manželia Kontroví otvorili pre Pána Ježiša okrem svojho srdca aj svoj dom. Jednu miestnosť oddelili a zariadili ako modlitebňu. Tu sa konali raz za dva mesiace tzv. Slávnosti a boli to skutočne požehnané chvíle. Schádzali sa tam mnohí veriaci z Michaloviec, Sobraniec, Iňačoviec a ďalších obcí, členovia ECM, CB, BJB, reformovaní, a často aj noví ľudia, ktorí prijali pozvanie – a práve pre nich to bolo veľké svedectvo. Tieto bohoslužby prebiehali vlastne celú nedeľu, pretože manželia Kontroví vždy obetavo pripravili pre všetkých aj bohaté pohostenie. A neschádzalo sa tam málo ľudí – niekedy až okolo 40, takže mnohí stáli či sedeli pred dverami na dvore, občas aj v zime a daždi a počúvali Božie Slovo, a to bez pomoci zložitej elektroniky. To si dnes ani nevieme predstaviť.

Tieto slávnosti sa konali až do roku 1996, kedy brat Kontra náhle zomrel. Biblické hodiny aj nedeľné bohoslužby sa však konali aj naďalej až do chvíle, kedy s. Kontrová ochorela a odsťahovala sa k príbuzným. Jej odchodom kazateľská stanica vo Vysokej zanikla.

Všetci, ktorí poznali manželov Kontrových a aspoň raz prežili obecnosť vo Vysokej, si určite s ďakovnou modlitbou spomenú na ich obetavosť, svedectvo a požehnanie, ktoré skrze ich hlbokú vieru prijali.

Jiří Bassano

Užitočné spoločenstvo

Bolo to ešte v marci, keď sme dostali srdečné pozvanie s textom: „Tešia sa na vás sestry a bratia z hermanovského duchovného tábora“. V modlitebni CB v Hermanovciach n/Topľou sme sa stretli 4. - 6. apríla, aby sme prežili užitočné duchovné spoločenstvo bývalých stanovákov. Tešili sme sa, že sme tam z našej cirkvi stretli aj rodinu Čisárovú z Jenkoviec. Rozmýšľaj nad Božím Slovom sme mohli spoločne v texte Sk. ap. 13, 38-41: „Skrze Neho sa vám ohlasuje odpustenie hriechov...V Ňom, v Pánovi Ježišovi je ospravedlnený každý, kto verí.“ Miestny kazateľ nás srdečne vítal a slúžil nám pokorne po celý čas. V krátkom príhovore zdôrazňoval hľadanie nebeských vecí. Hovoril, že je tiež potrebné zbavovať sa vecí, ktoré nie sú pre život nevyhnutné. On sám, hoci patrí k mladej generácii prejavil starším úctu a vyznal, že ak sa toho dožije, chcel byť mať taký zápal pre Božie veci a niesť evanjelium s radosťou, akú videl u viacerých 80 – ročných, ktorí pricestovali na stretnutie v ta-

kom i ešte vyššom veku. Domáci nás hostili s veľkou Božou láskou v srdci. Do obsluhy sa zapojili aj mladí z miestneho zboru. Milo ma prekvapilo, že v nedeľu mládež spievala známe „staré“ piesne. Radosť zo spasenia a ospravedlnenia bola spontánna a prejavila sa, myslím, na každej tvári. Po skončení zhromaždenia som sa rozprávala s jedným mladíkom, ktorý hral na gitare. Prejavila som radosť nad tým, že spievali známe piesne. Odpovedal mi: „Vyberali sme piesne, o ktorých sme boli presvedčení, že ich väčšina z vás bude poznať“. Ako som sa ďalej z rozhovoru s ním dozvedela, aj on prijal odpustenie hriechov od Pána Ježiša. Vyjadril sa, že aj keď je veľmi mladý, nastúpil na úzku cestu a chce na nej pokračovať. Vieme, že dnes je to pre mladú generáciu veľmi náročné. Som vďačná za každú vekovú skupinu, ktorá na stretnutí bola zastúpená. Ďakujem Pánovi Ježišovi za užitočný čas, prežitý na východe našej vlasti. Videla som, že náš Boh je veľký v životoch všetkých, ktorí sme tam mohli byť.

Elena Tagajová

Neopísateľné zážitky plné adrenalínu, super ľudia, chválové večery...

Stretnutie mládeže ECM na ranči Svarín 11. - 13. mája zhodnotili Filip Bečka (Flipperr), Paľo Makovýni (Dlhýkábel) a Michel.

Paráda 😊 Na chválach sa to pekne otriasalo a vychutnával som si každú sekundu s Hospodinom. Naši hudobníci boli obohatení aj o ústnu bluesovú harmoniku v podaní majstra Absolóna a ja ako hudobný fajnšmeker môžem na to iba povedať: KRÁSA. Zopár pekných svedectiev, Vojtova reč o maratónke, ktorá sa mi veľmi páčila a obzvlášť Azafov žalm 73, odporúčam prečítať. Čo sa týka jedla, eehm, na môj vkus až príliš diétne a vegetariánske, ale nakoniec sa do môjho bruška dostal aj ten spálený puding. Jediné, čo mi nechutilo, bolo také divné filé so syrom, hold, Pangasius je Pangasius a ten nemá konkurenciu ... (taká kvalitná snehovobiela rybička).

Troška sme si zabehali, nakopali naše zlenivelé zadnice, čo znamenalo aj úspešné zvládnutie menšej prechádzky na kopec s nádherným výhľadom. Panoráma s Vysokými a Nízkymi Tatrami, celým areálom a lesmi, odmena ako stvorená. Izba mi vyhovovala, sociálne zariadenie grátis, vrátane spolubývajúceho. Vojto sa presťahoval spolu s Rasťom do snobskej časti. Okrem iného bola chata vybavená dvoma havkáčmi, jeden križový boxer, taký zlatý, prítulný s menom Ducks a druhý traumatizovaný a štekajúci ušiak, ktorého meno nepoznáme.

Ozaj, billiard, ak sa to billiardom dá nazývať, dve tága bez úderníka len s tou plastovou srandou na vrchu, z toho jedno krivé, stôl na krivo, pomaly na rozpadnutie, ale bola inak sranda, väčšia bola pri Bangu, to bolo interaktívnejšie, nikto nemusel odomykať stôl a vyberať bielu guľu zakaždým, keď padla. Ľudia boli super, niektorí až príliš, a teraz si trieskam hlavu o stenu, prečo si vždy musím na takejto akcii niekoho až príliš obľúbiť, to som celý

ja, no hlavne, že bol Hospodin so mnou a nerobil som zbytočné hlúposti.

Najlepší dobrodružný zážitok (pre mňa) - dostať sa cez rieku po veľkom strome a po ďalších dvoch tenších, Miška vie o čom hovorím 🍷

Celkové hodnotenie: Úžasný čas s Bohom, dobrý štart do „bežného“ života po weekendovke, skvelí ľudia, ktorí mi budú chýbať, pekné spomienky, na ktoré nezapudnem, najlepšia vychádzka na kopec v tomto roku (zatiaľ) a Presso s mliekom za 27,-- 😊

Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. (Matúš 6, 21)

Flipperr

Nuž, ten výstup na vrch mal hneď niekoľko krásnych momentov ... teda tie krásne momenty boli pri zostupovaní:

1. Ako sme tak schádzali, za jedným stromom sme našli malú srnku, bola nádherná, lenže si ju nestihli vyfotiť, lebo po chvíľke napadlo malému Jožkovi, že ju skúsi pohladkať a to už srnka nervovo neznesla a utiekla.

2. Pri schádzaní sme došli až k potoku, ktorý oddeľoval ranč od vrchu, tak sme sa vydali najprv po prúde hľadať most, ale došli sme na miesto, kde breh končil a pokračovala už len stena kopca ... tak teda šup do druhej strany a hľadali sme most proti prúdu, tam sme však skončili veľmi podobne, tak sme stiahli topánky, stiahli ponožky, vytiahli nohavice, nakoľko sa len dalo a šup ho do vody ... prúd nebol príliš silný, ale sem tam mi posunul trošku

nohu ... čo je však zaujímavšie, bola teplota vody - odhadujem max. na 8°C!!! ... bola to strašná bolesť prejsť tým potokom, nie kvôli kameňom, ale práve kvôli tej teplote.

Šťastný je, kto má priateľov, ktorí ho neodpíšu, pretože ich navštívil v nevhodnej dobe a neodíšiel hneď, keď k tomu bola tá pravá chvíľa. (A.L.Balling)

Paľo Dlhýkábel

Ten strom cez rozvírenú rieku, po ktorom sme šplhali, to bola proste pecka! Tento víkend – to bol neopísateľný zážitok plný adrenalínu, no aj supí ľudia, chválové večery, Plzeň, Dankine kávičky, biliard, hry, všetko to bola jedna veľká príjemná idyla! Ďakujem Bohu za ten čas a za Vojta, ktorý to celé spískal - ako by povedal Miro.

Modlím sa za plno ďalších takýchto chvíľ, plných slobody Božích detí, spoločenstva, a kopec radosti!

michel

fotky na http://palma.yweb.sk/foto/Vikendovka_Svarin/album/index.html

Oznamy

CampFest
7. - 10. august 2008
Ranč Svarín – Kráľova Lehota

FESTIVAL
„Voľnosť na Nevoľnom“
27. – 29. jún 2008
Nevoľné pri Kremnici

Účinkujú: Noel Richards Band (GB), DJ G (GB), Jahaziel (GB), Judy Bailey (DE), Praise and Blues-ship Band (SK), Yfriday (GB), Lámačské chvály (SK), Peoples live (SK) a ďalšie skupiny.

Hillsong London a Matt Redman na Slovensku!!!
Veľký gospelový večer „TAKE IT TO THE STREET“
17. jún 2008 o 18:30
PREŠOV (Mestská športová hala)

1. Mohol by si povedať niečo o sebe, predstaviť sa čitateľom?

Volám sa Daniel Sjanta, mám 24 rokov. Narodil som sa v Srbsku, v (metodistickej) kazateľskej rodine. Mám jednu sestru. To, čo je zaujímavé na našej rodine, je národnostný mix. Otec je Slovák, mama Macedónka a takmer celý život sme žili v srbskom prostredí. Mohli sme spojiť všetky tri kultúry a urobiť kompromis. Nechať si pre seba len to, čo sme považovali za najvhodnejšie pre našu rodinu. Jeden z krajších prípadov boli Vianoce, pri ktorých sa naši rodičia rozhodli, oslavovať oboje, 25. decembra a aj 7. januára. Pre mňa a sestru to síce neznamenal dvojnásobok darčiekov, ale celé dva týždne sme mali ozdobený dom a chutné zákusky.

väčšinou boli len záležitosťou teórie. Nabral som nové skúsenosti, o ktorých nepochybujem, že budú cenné v mojej budúcej kazateľskej službe. Okrem toho som mal možnosť slúžiť ešte aj v Michalovciach a Slavkovciach. Veľmi rád si spomínam na tie chvíle, kedy som mohol vo všetkých tých zboroch prežiť požehnané chvíle v spoločenstve s bratmi aj sestrami.

5. Prečo sa mladý muž ako Ty rozhodol pre kazateľské povolanie?

Asi na tú otázku odpoviem tak, že ja som sa nerozhodol; Boh sa rozhodol za mňa. Ja som sa totiž od prvého ročníka na strednej škole pripravoval ísť študovať angličtinu. Veľmi som chcel byť učiteľom. Medzitým prišlo leto r. 2002, kedy Boh všetky moje plány zmenil a nechal mi len jednu možnosť – teológia. Keď mám úprimne povedať, to bolo to posledné, čo som dovtedy chcel študovať, pretože celý život mi ľudia hovorili: „Ty? Všetak to je jasné! Budeš kazateľ ako tvoj otec!” Ja som sa tomu bránil, lebo som seba jednoducho v tom nevidel. Počas toho posledného ročníka na strednej škole som videl, ako Boh zatvára pre mňa všetky ostatné dvere, kým neostali jediné otvorené dvere – teológia. Uvedomil som si, že to, čo som celý život počúval od druhých, že mám ísť na teológiu, nech to bolo akokoľvek naivné, bolo od Boha. Boh sa nevedel ku mne priblížiť kvôli hriechu, ktorý panoval v mojom živote, tak si na to použil druhých ľudí, ktorým som, samozrejme, neveril. Len po dlhých rokoch trpezlivosti z Božej strany, kedy som konečne a jednoznačne odovzdal svoj život Pánovi, som aj ja osobne mohol počuť jeho hlas, ktorý ma volá. Odvtedy som, samozrejme, mal aj chvíle pochybností, či som správne počul Božie pozvanie stať sa kazateľom, ale Boh mi vždy znovu potvrdil, že som presne tam, kde ma chce mať.

2. Ako si prežil svoje obrátenie?

Tým, že som vyrastal v kresťanskej rodine, rodičia ma k Bohu viedli od malička. Ale aj napriek tomu, že som vedel veľa o Bohu, viackrát som znovu a znovu vyznával svoje rozhodnutie nasledovať Ježiša. Pamätám sa, že v r. 1993, teda ako deväťročný som sa na výzve na jednej evanjelizácii prvýkrát rozhodol, že budem nasledovať Ježiša. Potom som to urobil ešte niekoľko krát, lebo som v tej dobe mal problém prežiť Boha ako osobného Boha. Vždy to bol Boh mojich rodičov alebo známych, ale nebol to môj Boh. Vedel som o Bohu, ale nepoznal som Ho. Vedel som, že sa chcel stať aj mojím osobným Bohom, ale ja som sa na ten krok dlho nevedel odhodlať. Po dlhých rokoch trpezlivosti, v lete r. 2002 ma Boh zlomil. Ešte stále si spomínam na tie dni, kedy som si sadol na bicykel a odišiel za mesto modliť sa. Chcel som sa stretnúť s Bohom. Po viacerých dňoch na modlitbe sa to aj stalo. Boh sa vtedy stal aj mojím Bohom. Vtedy som sa nerušené mohol modliť a hodiny spievať. Bolo to úžasné obdobie.

3. Máš nejakú udalosť alebo si prežil nejaký zázrak, o ktorý by si sa chcel podeliť s čitateľmi?

Celý svoj život vnímam ako zázrak. Je pravda, že som neprežil zázrak, o akých čítame v Biblii, ale keď sa pozriem späť na svoj život, vidím zázrak za zázrakom, teda rôzne prejavy Božej milosti, ktorými Boh vždycky všetko dal do poriadku. To však neznamená, že som neprežíval aj ťažké chvíle, ale som sa pri Bohu naučil, že aj za mrakmi prichádza slnko. Všetky tie ťažké chvíle boli výchovná metóda, ktorú Boh na mne aplikoval, na ktoré keď sa pozerám späť, vnímam to dobro, ktoré z toho všetkého prišlo. Spomínam si na prvé týždne na Slovensku, kedy som veľmi silne prežíval Božiu blízkosť. Keďže som tu nikoho nepoznal; vtedy som sa na základe svedectiev starších spolužiakov, zahraničných študentov, pripravoval na byrokratické nepríjemnosti a ťažkosti, z ktorých som takmer nič nezažil, lebo sa Boh tak dobre o to postaral, že sa mi v omnoho kratšom období podarilo vybaviť všetko potrebné, aby som tu mohol zostať študovať. Bolo to zároveň ťažké obdobie, kedy som prvýkrát tak ďaleko odišiel preč od svojej rodiny na dlhší pobyt. Teraz viem, že keby Boh vtedy pri mne nebol, tak by som to nezvládol. Teraz, o päť rokov neskôr, Boh koná v mojom živote rovnako silne a teším sa, čo má pre mňa pripravené v budúcnosti.

4. Päť rokov si študoval na Slovensku. Aké máš dojmy zo školy? Mal si počas štúdia aj nejakú prax na našom zbere?

Som si istý, že to, že som poslúchol Boží hlas, a že som prišiel študovať teológiu práve tu na Slovensko, bolo to najsprávnejšie rozhodnutie, ktoré som v živote urobil. Boh mi to veľa krát potvrdil požehnaniami, ktoré som denne od neho mohol prijímať. Počas štúdia som mal viackrát možnosť slúžiť, a to nielen tu v zbere v Banskej Bystrici. Minulý rok som pravidelne slúžil v Partizánskom, v misijných stanicích v Mníšku nad Hnilcom a v Gerlachove. Bolo to úžasné, lebo som mohol konkrétne veci využiť v praxi, ktoré dovtedy

6. Tento rok si ukončil magisterské štúdium. Aké máš plány do budúcnosti?

Ja som už na Slovensko prišiel študovať s cieľom, že sa po ukončení štúdiá vrátim domov, do Srbska. Predtým, než budem môcť naplno začať pracovať ako kazateľ v našej cirkvi, budem musieť prvý rok stráviť na vojenčine, teda v civilnej službe. Zároveň budem slúžiť ako pomocný kazateľ v zbere v Kysáči. Čo sa týka plánov týkajúcich sa ďalšej budúcnosti, poviem asi tak, že v posledných rokoch som sa naučil neplánovať, ale sa odovzdať naplno Bohu, ktorý sa o všetko postará, takže len časom sa ukáže, kde ma naďalej bude chcieť Boh mať.

7. Čo rád robíš vo voľnom čase?

Voľný čas veľmi rád trávim s priateľmi, alebo čítam, počúvam hudbu, alebo sa snažím učiť sa nové jazyky. Medzi najčerstvejšími sú napr. hebrejčina a gréčtina, ktoré sme sa naučili tuná na škole, ktoré mi do veľkej miery pomohli chápať Bibliu lepšie.

8. Chcel by si niečo odkázať ľuďom v našich zboroch na Slovensku?

Som Bohu vďačný, že som mohol spoznať veľa ľudí počas môjho štúdia na Slovensku. Hoci odchádzam, v modlitbe budem ešte myslieť na bratov a sestry zo Slovenska. A keď môžem byť „drzí“, tak by som Vás chcel poprosiť o modlitby za cirkev v Srbsku. Potrebujeme to. Potrebujeme zasiahnúť nových ľudí, mladých ľudí. Celkovo je vo všetkých cirkvách veľmi málo mladých ľudí a detí, ktorí sú vlastne budúcnosť Cirkvi. A tiež aj súčasná politická situácia je veľkým problémom, budeme radi modlitbám bratov a sestier zo Slovenska. Nech Vás Boh žehná a nech Vám udelí svoj pokoj a radosť z toho, že môžeme patriť Jemu.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme Ti Božie vedenie a radosť v službe.

milena

Budúcnosť s nádejou

Zážitky z Generálnej konferencie vo Fort Worth, TX (USA)

Konferencia stála cirkvi 6 000 000 dolárov, zúčastnilo sa jej približne 900 delegátov z celého sveta a prejednálo sa na nej skoro dvetisíc petícií. Generálna konferencia 2008. sa konala 23. apríla až 2. mája. Priznam sa, že sa mi tam veľmi ísť nechcelo, keď som sa dopyčul, že sa tam sedí od rána do večera a rokuje sa. To, čo ma nakoniec presvedčilo, aby som išiel, bola zvedavosť kombinovaná s príjemným pocitom dôležitosti (bol som náhradník delegáta, navrhnutý Výročnou konferenciou). Hlasovať v zhromaždení, ktoré určuje budúce fungovanie našej cirkvi na ďalšie štyri roky, bolo pre mňa výzvou.

Jednalo sa o navrhovaných zmenách v cirkevnom poriadku (Book of Discipline), ako aj v uzneseniach cirkvi (Book of Resolution). Systém hlasovania prebiehal tzv. parlamentným spôsobom. Predostrela sa petícia s určitým návrhom a pred hlasovaním sa o nej debatovalo. Kým po niektorých petíciách sa ani nezaprášilo, iné boli búrlivo obhajované či zatracované. Účasť delegátov bola povinná. Rokovania trvali až do neskorého večera, ale našťastie sa podávala káva a originál „american kukís“. Tie nás držali pri živote a občas aj zahriali, lebo vďaka klimatizácii tam bola zima ako v ruskom filme. Spolu so mnou tam mrzol aj brat Filip Jandovský, kazateľ z Protivína.

Priznam sa, že som si naozaj nevšimol ani jednu petíciu, ktorá by sa zásadne týkala nás. A tak čo som si odniesol, boli svedectvá o tom, čo cirkev robí v celosvetovom merítku. To ma naozaj povzbudilo. Videli sme prezentácie činnosti v Afrike, kde za posledné obdobie vzrástol počet členov ECM o 200% (3000000 členov...zatiaľ čo v USA rovnaký počet členov ubudol). V Afrike nerastie len počet metodistov. Zakladajú sa tam detské domovy pre siroty. Počuli sme o tom, akú zmenu v živote detí dokáže urobiť hudba a spev. O africkej univerzite, ktorú založila cirkev v 90-tych rokoch a dnes už má vyše tisíc absolventov. Tí dnes zaujímajú vedúce pozície vo svojich krajinách! Dozvedel som sa o kampani „Nothing but nets“ („Nič viac než sieťky“). Je to kampaň, ktorej cieľom je zozbierať toľko peňazí, aby každé dieťa v Afrike mohlo mať na svojej posteli sieťku proti malárii rozširujúcim komárom. Jedna stojí \$10 a do konca konferencie sa vyzbieralo \$500 000 (približne toľko stála budova, ktorú sme chceli kúpiť v Petržalke). Bolo počuť o vytváraní pracovných príležitostí v Peru alebo o prvej Libérijskej prezidentke - metodistke, ktorá sa stala prvou demokraticky zvolenou ženou na Africkom kontinente. Prišla sa na konferenciu osobne poďakovať za vzdelanie

a prijatie, ktoré dostala práve od metodistov. Všetky tieto svedectvá mi len potvrdili, že investovať do ľudí je najlepšou investíciou, ktorá v súdny deň nezhorí.

To, čo prekvapilo viacerých delegátov, nielen mňa, bol fakt, že najväčší priestor počas celej konferencie dostala otázka akceptovania homosexuality v cirkvi. Bol som svedkom viacerých kritických komentárov z radov delegátov, ktorí mali plné zuby nekonečných debatných príspevkov k téme homosexuality, kým otázkam, akými sú rozvodovosť, alkoholizmus, chudoba a pod. sa dostávalo omnoho menšej pozornosti. Zažili sme istý druh silného emocionálneho vydierania v podobe protestov aktivistov za práva homosexuálov. Ich petície sa síce neprijali, ale ich mediálna kampaň bola úspešná. Bola to skúsenosť, na akú nikdy nezabudnem.

Generálna konferencia niesla názov „A Future with Hope“ (Budúcnosť s nádejou), ale každý si tam predstavoval budúcnosť s nádejou po svojom. Jedni očakávali budúcnosť v nádeji, že prestanú zanikať ďalšie zbory alebo že pribudnú mladí ľudia v cirkvi. Ďalší očakávajú, že cirkev vymaže maláriu z histórie ľudstva a všetky deti v Afrike budú chodiť do školy. Boli aj takí, ktorí videli nádej v tom, že aj homosexuáli budú môcť byť ordinovaní. Iní ju videli v tom, že sa to isté raz a navždy odmietne. Nádej tam mala rôzne podoby, ale to dôležité je, že ešte stále sme Zjednotená (United) cirkev metodistická ...čo sa týka rešpektovania sa ...nie názorov.

*Branislav Schmogrovits,
delegát zo SR*

BYŤ DYCHOM PÁNA

CHCEM BYŤ TVOJÍM
DYCHOM, PANE.
SI KU MNE DOBRÝ.

TVOJE POUŽIŤ
CHCEM ZBRANÉ.
TVOJA LÁSKA
V SRDCI MOJOM
HORÍ.

TO JEDINÉ MÁM
PRIANIE -
ABY S NÍM
SME VEČNE BOLI.

VILIAM RÁC

Foto č. 1:
Libérijská
prezidentka

Foto č. 2:
Pohľad
na pódium

Foto č. 3:
Úvodná
slávnosť, vľavo
naši delegáti
Braňo a Filip

Ekuména vo svete

Metodisti v Amerike schválili dohodu o úplnom spoločenstve s evanjelikmi

Biskup Spojenej metodistickej cirkvi v USA Melvin Talbert povedal, že cítil „pieseň vo svojom srdci“, keď delegáti generálnej konferencie schválili dohodu o úplnom spoločenstve s Evanjelicou Luteránskou cirkvou v Amerike. Biskup Talbert bol spolupredsedom tímu, ktorý viedol ekumenický dialóg medzi metodistami a evanjelikmi v Amerike. Dohoda o úplnom spoločenstve je ovocím 30 - ročného spoločného dialógu. V rámci už tradičného ekumenického dňa počas generálnej konferencie, 29. apríla, deň po schválení dohody, bol počas rannej bohoslužby na konferencii slávnostným kazateľom biskup Mark Hanson, prezident Svetového Luteránskeho zväzu a predsedajúci biskup Evanjelickej Luteránskej cirkvi v Amerike.

Metodisti nezmenili princípy vo vzťahu k homosexuálom

Po dlhej diskusii plnej emócií sa generálna konferencia uzniesla, že vo svojich Sociálnych princípoch nezmení vyjadrenia o homosexuálne orientovaných ľuďoch. 30. apríla delegáti hlasovaním potvrdili stanovisko, že praktizovanie homosexuality sa nezlučuje s kresťanským učením. „Sociálne princípy musia byť verné biblickému učeniu“, povedal reverend Eddie Fox, riaditeľ oddelenia pre evanjelizáciu Svetovej Metodistickej rady. Generálna konferencia zároveň zachovala pravidlo, ktoré neumožňuje metodistickým pastorm posväcovať homosexuálne zväzky. Viac ako 100 ľudí protestovalo proti týmto uzneseniam. Generálna konferencia však zároveň schválila uznesenie zdôrazňujúce, že každý jednotlivec má posvätnú hodnotu, lebo je stvorený na Boží obraz. Metodisti teda majú byť „láskaví, vlúdni, odpúšťať a milovať jeden druhého, ako aj nás Kristus miloval a prijal.“ Delegáti ďalej prijali uznesenie, že cirkev sa stavia proti „všetkým formám násilia a diskriminácie, založeným na pohlaví alebo sexuálnej orientácii.“

red. krátené z relácie Ekuména vo svete 19/2008

OZNAMY**BLAHOŽELANIE**

BRAT KAZATEĽ ROMAN SIRKOVSKÝ A BRAT DANIEL SJANTA ÚSPEŠNE UKONČILI MAGISTERSKÉ ŠTÚDIUM NA KATEDRE EVANJELIKÁLNEJ TEOLÓGIE A MISIE V BB. SRDEČNE IM BLAHOŽELÁME A PRAJEME BOŽIE POŽEHNANIE, MÚDROŠŤ A NAJMA DOBRÝCH FARNÍKOV...

SPOJENÍ V KRISTOVI – SPOLOČNE V EURÓPE

EKUMENICKÉ STRETNUTIE KREŠŤANOV
(ČESKO – MAĎARSKO – NEMECKO – POĽSKO – RAKÚSKO – SLOVENSKO)
27. - 29. JÚN 2008 BRATISLAVA

VIAC NA WWW.ECAV.SK/STRETNUTIE

PÍŠTE, PÍŠTE, PÍŠTE!!!

Milí čitatelia,
v ankete pred dvomi rokmi na poprednom mieste „vyhrali“ svedectvá a príbehy z našich životov. Ďakujeme Vám, ktorí ste nám ich zaslali. Naše zásoby sa však vyčerpali a preto Vás prosíme o ďalšie príspevky, s ktorými by ste sa chceli podeliť.

MIESTO PRE VÁŠ OZNAM

(narodenie dieťaťa, sobáš, blahoželanie k jubileu....)

DARY NA OHNISKO

18. 03. – 31. 05. 2008

Dary jednotlivcov:

Červeňák Josef
Hlavna Peter
Holeš Milan st.
Kašík Juraj
Kráľová Margita
Ollerová Margita
Pilch Ján
Procházková Miroslava
Struhárová Mária
Zahradská Alžbeta

Dary právnických osôb:

ECM zbor Sereď 1 000,- Sk
ECM Bratislava mesto 450,- Sk
Ústav pre vzťahy 250,- Sk

**Prijali sme spolu Sk 4 406,-.
Darcom veľmi pekne ďakujeme.**

Avela Širkovská, Partizánske

Hugo Veselý, Bratislava

Emma Tagajová, Trnava

Marek Zahradský, Sereď

Autor:	patriaci	2	zaťažil	hovoril	Silou a chválospevom je (tajnička).					
Ringo	Otovi		daňami	(kníž.zast.)						
obec v					taliansky	otravné	Pomôcky:	lotor	1	kridlo
Čechách					(skr.)	látky	Avala,			(ved.)
							Aravak,			
							anol			
tadiaľto							babička			
							(nem.)			
ohmatal							požíval			
(hovor.)							tekutinu			
							preraz.nepr.			
							postavenia			
obviňoval						žltočerný				
						vták				
						kórejské				
						sídlo				
Pomôcky:	rus.výr.				čísle					Verdiho
Aida,Ana,	motor.voz.				sídlo					opera
Anak,Alor	veľká				francúzsky					
	diaľka				atol					
d'alej				správa v						
(čes.)				novinách						
				omotal						
ja (nem.)			na oné				Pedagog.			
			miesto				inštitút			
			ostrov v				polovica			
			M.Sundách							
juho-							predložka			
americký							-dole-			
Indián							nasávala			
druh						sóda (čes.)				
ozdobnej						les aj				
záhradnej						záhrad.rastl.				
kvetiny										
súčasť					vlastnili					mesto
éterických					pestovanie					na Považí
olejov					dom.zvierat					
plť (čes.)				chlapčiská						
				(hov.pejor.)						
				väzenie						
				(hovor.)						
zlato			jestvovala				slečna			
			orgán				(skr.)			
			čuchu				len			
Pomôcky:	argón	namotaj				kód				
Osov, Alao		miliampér				Talianska				
						elektrón-				
						volt				
jedno z					nezabávajú					
mien										
Komen-										
ského										
plemeno					vrch nad					
					Belehradom					

Antonija Kopas, Auckland, NZ

Samuel Peregrín, Sereď

Paulína a Mariana (Bučányové, Trnava)

Deti zo Slavkoviec

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne
desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 18,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ